

ЗЕМЛЕДЕЛСКА ЗАЩИТА

Урежда редакционен комитет. Излиза всека седмица. Орган на сдружените земеделци в Плевенския окръг.

Селянино, помогни си сам, за да ти помогне и Бог.

Приемат се всекакъв вид обявления на цени много умерени.

Земледелци, съюзявайте се! В сдружаването и съюзването е нашето спасение и сила.
Абонамент за година 25 лева.
Един брой 1 лв.

Сържбни известия 20 лева
Поежни 25 лева
Венчалини обявления 30 лева

ТАКСИ ЗА ОБЪВЛЕНИЯ:
На синдикати и кооперации по 40 стотинки на дума. На търговци, индустриалци и други по 2 лев на квадратен сантиметър.

На съдебни пристави, финансови и други учреждения, на постоянната комисия, общините и училищни н-ва по 70 ст. на дума.

Много важно!

До всички абонати на „Земледелска Защита“.

От 1 октомври „Земледелска Защита“ започва третата си година. Платеният абонамент за втората година изтича, следователно, всички абонати трябва да подновят абонамента си, като платят веднага по 25 лева, за да им се изпраща вестника и за третата година.

Нека досегашните ни абонати сторят това веднага, без повече да ги подканяме, защото нийкже им спрем вестника.

Той трябва да се получава и четете от всички сдружени земеделци в окръга.

Това е решение на окръжното ни събрание от 6 август н. г.

Никой да не се скъпи и да не забравя това!

С поздрав:

Редакционния комитет.

И. Дафлинов.

Вчера, днес и утре.

След катастрофите, които преживя България, народът загуби вяра в старите партии, повери съдбините си в ръцете на водачите на Б. З. Н. Съюз. От тях той искаше само едно: да обновят страната и да я поведат из нови пътища. Следователно, старите методи на управление които донасяха само мизерия на народните маси и катастрофи на България, трябваше да се напуснат. Личният режим трябваше да отстъпи място на народовластието. **Страната трябваше да се управлява честно и на народа да се казва истината.** Лъжа, измама и насилие да няма. Новите управници трябваше да бъдат хора с характер, воля и добродетели. Безхарактерността — това бе отличителната черта на старият управник. **България изгуби в миналото много от безволието и безхарактерността на своите управници.** Те са виждали в много скучац, че страната отива към пропаст, но някога воля да се противопоставят на Фердинанда. Сегашните управници на България, излезли из средата на земеделския съюз, се различават от предшествениците си. Те не само трябваше да бъдат реформатори, но и хора с воля и твърд характер. Те трябваше да имат доблест да поемат отговорно-

стите за управлението. Освен това, преди да наметнаха управническата тога, те трябваше да минаят през чистиличеството. **Защото народът днес не може да позволи на управника това, което е било по-рано.**

На днешният управник предстои друдно дело. Властта в сегашно време е цяло бремене. При все това, обаче, е досегашното наше управление ние извършихме много епохални дела. Най-важното което ние направихме, то е, че работните народни маси разбраха, че ние не сме като предшествениците си. И туй, което извършихме до сега, то е на лице. Него само слепите не могат да видят и умопомрачените от партизанство не искат да признаят.

Така, за да скъсаме с миналото, създадохме чл. 4, за съждение виновниците за народната катастрофа. Ние направихме пред държавен съд министрите от кабинета на Радославова, които проиграха съдбата на България. Народът поиска на 17 септември в Търново да бъдат съдени и министрите от кабинетите на Гелев, Данев и Малинов, за балканската война, безумието от 16 юни, Букурещкият мир и Доброполската катастрофа и ние наредихме да бъдат арестувани и те, и с народен съд и плебисцит народа сам да определи и тях-

ната отговорност. Тяхното престъпление пред историята е голямо и с давност то не биваше да се покрива, защото народната обвест ще остане неудовлетворена. Ние създадохме закона за Т. П. С., за да възстановим разрушена България. Ние прокарахме учебната реформа и положихме основите на професионалното образование и трудовото училище. Ние засилихме земеделското образование, за да може да се засили и модернизира земеделското производство. Най-после, ние създадохме закона за Т. П. С. и с него провъзгласихме един священ за всякой земеделец принцип, а именно: земята да се владее само от ония, които я обработват и се трудят над нея . . .

Ние направихме още много работи в полза народа и положихме началото на маса още добри начинания, които ще гласнат бързо страната в пътя на прогреса и културата. И това извършихме само за две и половина години, въпреки опозицията на всички наши партии и многобройните още пречки, които ни са поставяха от вътре в страната и вън от нея! . . .

Нашите заглети врагове, обаче, това не виждат, а само знаят да обвиняват, че имало кражби, грабежи по гарии и пътища, и убийства. Да — всичко това е истина. Но нима за това може да се държи отговорна земеделската власт? Та какво повече може да се направи, когато живеем в един тъй размирни времена и между едно общество с тъй много покварени хора в него? При ужасната екзотия която цари в целия свят, при царяцето безправие и несигурност в света, при голямото отчаяние и поквара, в която, поради великата война, са изпаднали всички народи в Европа, кой можеше да направи нящо повече от нас? Ние отговаряме: **никой! Защото на никоя друга партия у нас видните ил хора нямат смелостта и идеализма на жертвите хора от земеделския съюз, в чийто ръце в сегашно време се намират съдбините на България . . .**

Верно е, че и измежду нашите хора се намират такива, които грешат, та дори и

сжанателно да вършат престъпления. Но какво от това? Такава ни най-малко не са опасни, защото ние имаме една будна организация, която щом забележи това, надава вик, забива тревога и злото веднага е отстранено. Това, което ние правим по отношение на лошите си хора, никоя друга партия не го върши. И заради това в нашите редове немогат да останат лоши хора, каквито се намират в другите партии.

Ние нямаме идоли, като комунистите и архаични вкменелости, като старите партии, за да им се кланяме. Ей тук е нашето превъзходство над десни и леви.

У нас всякой има право, щом забележи, че някой измежду нас се е изтъркал, изменил, или е започнал да се кланя на други богове, или пък, че най-после о паднал в борбата, да издаде вик за тревога. И такъв безпощадно бива изхвърлен из съюзните редове, без да се държи сметка дали е измежду последните или първите.

Сдружените земеделци ревностно пазят съюза. Те не оставят гангрена да зарази съюзната снага. Всякога те са на поста си с нож в ръка, готови немилостиво да извършат операцията, там, където би се появила гангрена.

В това се състои нашата гаранция, че съюза ще остане завинаги чиста и идейна организация на сдружените земеделци в България, която от власт никога няма да слезе.

И така, поради това, както вчера, така и днес, и утре, Б. З. Н. Съюз ще си остане все тъй чист, девствен, добродетелен и могъщ, както е бил и до сега.

И нашите заглети врагове няма да имат щастие да го видят другояч!

Ив. Цолев. Днешната тирания и грабителства.

На 17 септември земеделския народ се вдигна, като един човек, за защита на властта от своите убийци.

В тоя ден измъчвания от дълги години селяк доказа на народните грабители, че отле-

теха времената, през които „короните“ даваха властта; че с фашизъм и „платени борци“, власт не се взема; че единичкия властораздавач — това е народа. И тежко ще си пати тоя, който си е играл с народните съдбини, и наново иска да си играе с тях, като тая си цел иска да постигне по нелегални пътища.

. . . Но защо е тоя шум, защо са тия викове?

Когато се избиваха най-добрите синове на тая страна, когато с изземателни команди се отнемаше залжка на хиляди български семейства, което бяха изкарани с черен труд — тогава те не шумеха. Когато България потъваше в гроба, тия политически плъхове разправяха, че тя се намира в своето величие, че такива щастливи моменти не е преживявала. Да! моментите бяха щастливи, но за тях, защото трупаха богатства, защото грабежа и убиваха, защото властта беше в тях и тя способствуваше да богатейат.

Но, когато народа ступи хомота и взема управлението в своите ръце, те се слеза заедно и се заловиха да повръщат наново блажените си времена.

Когато днешната власт, изразителка на народната воля, посегна на тяхните имения, да ги раздаде на тия, от които бяха заграбени, — те нарекоха тая власт грабителска.

Когато тая власт почна да изпълнява обещанията, които беше дала пред народа: че ще ги тикне в затворите, че ще ги трупа с данъци, защото не са трупани в продължение на 40 години, те я нарекоха тираническа власт . . .

И забелязва се едно: че колкото повече съзнанието в народа расте, толкова повече техния вой се усилява, защото в това съзнание те виждат края на войните, през които най-много трупаха богатства.

Но те виждат и друго пострашно — справедливата народна присъда, която ги тика към затворите, за техните погрома, които нанесоха на България.

Сдружени земеделци, четете и разпространявайте вашия окръжен вестник „Земледелска Защита“, защитник на вашите интереси.

